

прѣдстои. И, единъ по единъ, птичитъ кervани се отправятъ на пжть.

Отъ студа ли се страхуватъ тѣ? Или, може би, гладъ ги гони!? Но врѣмето е още топло, а храна има доволно за всички. Страхътъ прѣдъ бждщето е, който ги кара да бѣгатъ толкова рано отъ насъ.

Да, ще се скове отъ студъ земята, ще замръзнатъ зрънцата и сѣмената паднали по нея, и птичката съ слабата си човка не ще може да ги откърти или да ги извади изподъ снѣга. Ще изчезнатъ разнитъ брѣмбарчета, пеперудки, мушици, и не ще има съ какво да се нахранятъ малкитъ пѣвци. Трѣбва да се бѣга докато не е настѣпило лошото врѣме или се настани подранилата зима.

Самиятъ студъ не ги плаши твърдѣ. Много отъ тѣхъ могатъ съ своитѣ топли дрешки да изтърпятъ и най-голѣмитѣ мразове, които настѣпватъ по насъ. Напр. врабчетата, качулатитѣ чучулиги, кълвачитѣ и др., като се задоволяватъ съ зимната скромна трапеза, която намиратъ по нашитѣ мѣста, не напушчатъ никога родния си край.

Първиятъ есененъ мразъ, безъ да замръзи земята, убива повечето насѣкоми, ето защо първи отлитатъ насѣкомояднитѣ птици (лястовички, славейчета, кукувици, скворци и др.). Тѣзи пѣкъ, които се хранятъ съ зърна (чучулига, пѣтпѣдѣкъ, червенушка), отлитатъ слѣдъ тѣхъ.

Дълъгъ, често много дълъгъ пжть, иматъ да изминатъ нашитѣ друмници. Едни отъ тѣхъ зимуватъ по сѣвернитѣ брѣгове на Срѣдиземно море и изминаватъ не повече отъ 1000 км., а други минаватъ морето, за да стигнатъ сѣверна, даже централна Африка, и прѣлитатъ нѣколко хиляди километра. Но птицитѣ не изминаватъ безспирно всич-